

have skriftlig meddelelse om barnets fødsel med vejledning om sin ret efter stk. 1. Det gælder dog ikke, hvis han allerede er part i sagen.

§ 7. Er faderskab ikke registreret efter §§ 1-3, og er der ikke rejst sag af andre, rejser statsamtet sag, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Er barnet død, skal faderskab kun søges fastslået, såfremt moderen eller nogen, som har retlig interesse i det, anmoder om det.

Sagens behandling

§ 8. Moderen skal oplyse, hvem der er eller kan være barnets far, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke ved anerkendelse af faderskab efter § 14, stk. 1. Er faderskab registreret efter §§ 1 eller 2 eller efter § 3, jf. § 14, stk. 1, eller er der efter barnets fødsel sket anerkendelse efter § 14, stk. 1, gælder stk. 1 endvidere kun, hvis det fastslås eller må anses for væsentligt bestyrket, at den mand, der er registreret som far eller har anerkendt faderskabet, ikke er barnets far.

Stk. 3. Oplyser moderen ikke, hvem der eller kan være barnets far, skal hun vejledes om, hvilken betydning dette vil kunne få for hende og barnet.

§ 9. Sagens parter er

- 1) barnet eller dets dødsbo,
- 2) moderen eller hendes dødsbo,
- 3) en mand, der er registreret som far eller har anerkendt faderskabet, eller hans dødsbo,
- 4) en mand, der efter moderens oplysning eller kan være barnets far, jf. § 8, eller hans dødsbo og
- 5) en mand, der har ret til at få prøvet, om han er barnets far, jf. § 6, stk. 1, eller hans dødsbo.

Stk. 2. Er moderen død, inddrager statsamtet efter anmodning fra barnets værge en mand som part, hvis det antageliggøres, at han er eller kan være barnets far.

§ 10. Er barnet blevet til ved et strafbart forhold, kan den mand, der har begået forholdet, ikke blive barnets far, hvis afgørende hensyn til barnet taler imod det.

§ 11. Statsamtet opfordrer moderen og de mænd, som er parter i sagen, til at medvirke ved retsgenetiske undersøgelser, hvis det kan have betydning for sagen.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 kan anvendes over for andre end sagens parter, hvis det må antages at være af afgørende betydning for sagen.

§ 12. Statsamtet kan bestemme, at en mand, der utvivlsomt ikke er barnets far, skal udtræde af sagen.

§ 13. Statsamtet indbringer sagen for retten, hvis

- 1) en af sagens parter anmoder om det,
- 2) statsamtet finder det betænkeligt at fortsætte behandlingen af sagen,
- 3) der skal ske indkaldelse ved bekendtgørelse i Statstidende eller udfærdiges retsanmodning efter retsplejelovens § 158,
- 4) sagen i øvrigt ikke kan afsluttes ved anerkendelse eller henlæggelse ved statsamtet, eller
- 5) en af parterne er frataget den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6.

Anerkendelse af faderskab

§ 14. En mand kan anerkende faderskabet til et barn, hvis han og moderen erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Det gælder dog ikke, hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel eller forventede fødsel har været gift med en anden mand uden at være separeret.

Stk. 2. En mand, som har haft seksuelt forhold til barnets mor i den periode, hvor hun blev gravid, kan anerkende faderskabet, hvis

- 1) moderen efter det oplyste ikke har haft seksuelt forhold til andre mænd i denne periode, eller
- 2) han utvivlsomt er barnets far.

Stk. 3. Har moderen haft seksuelt forhold til andre mænd i den periode, hvor hun blev gravid, kan en mand anerkende faderskabet, hvis han og moderen erklærer, at de sammen vil varetage omsorgen og ansvaret for barnet. Anerkendelsen skal tiltrædes af andre mænd, som er parter i sagen.

Stk. 4. Anerkendelse efter stk. 1-3 skal ske skriftligt. Anerkendelse efter stk. 3 kan kun ske under et møde i statsamtet.

Stk. 5. Er en af parterne frataget den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, kan der ikke ske anerkendelse efter stk. 1-3. Er en af parterne umyndig som følge af mindreårighed, skal værgen samtykke i anerkendelsen.